

Carrers de Barcelona

Apressem-nos a dir que no es tracta de cap nomenclàtor ni tampoc de cap guia turística. L'autor, Josep M.ª Espinàs, sa gaç i àgil escriptor i periodista, seguint la trajectòria que inicià amb «Ciutats de Catalunya», ens ofereix ara un recull d'una sèrie de carrers de la capital catalana, de la nostra estimada Barcelona, i amb la seva visió aguda i personal, i en unes admirables descripcions i impressions sintetitzades, plenes de colorit i d'enginy, ens fa adonar d'un munt d'aspectes i de detalls que a molts ens han passat sempre per alt, completament desapareguts. Com diu l'autor, per molts carrers «sovint hi passem, però gairebé mai no ens aturem a mirar-los, i menys encara ens decidim a viure-hi una mica, ni que sigui una tarda». I afegeix: «Perquè, ho confesso: no hi ha res tan apassionant, tan agradable i alligonador com aturar-se a mirar i viure una mica en cada un dels nostres carrers. Els ho aconsello.»

Com ja es pot comprendre, l'autor, d'una manera deliberada no ha volgut donar al llibre cap to erudit ni enfarfegat. Si el carrer escollit té quelcom d'artístic, d'artístic o d'anecdòtic a remarcar, ens ho diu amb una simple pinzellada. No s'hi entreté massa. El seu intent, que nosaltres lloem i ograïm, no ha estat altre que el de fer un llibre amable, senzill, diguem-ne sentimental, amb el propòsit d'evocar, en forma planera, però alhora apassionada, aquells carrers més interessants que formen el conjunt de la nostra Barcelona, tot intentant redescobrir-los a l'ull de molta gent, amb una prosa d'estil periodístic, moderna i eficaç.

Naturalment, no hi figuren tots els carrers barcelonins. L'autor ha fet una tria, força encertada, i ell mateix ens diu que

si aquest primer volum ha divertit una mica als lectors, potser en publicarà un altre, posat que té material suficient per a una segona llista. Nosaltres, que sincerament hem gaudit amb la seva lectura, esperem amb delit que es decideixi a editar la segona sèrie. I si convé, una tercera.

El present volum està dividit en tres seccions. La primera, «La Barcelona vella», parla, com ja indica el títol, dels carrers i places més antics. I pel nostre gust, és la més reeixida. La segona, «La Barcelona nova», recull gairebé tota l'Eixample. I la tercera, batejada amb el nom de «La tercera Barcelona» ja és diversa i heterogènia: aplega alguns nuclis anexionats, com Sarrià, Gràcia, Sants i algun carrer de la Barceloneta.

Inetercalades dintre del text, i impreses en paper «couché», hi ha vuit il·lustracions que ens presenten el Fossar de les moreres, Santa Maria del Mar, carrer de Montcada, Via Laietana, Passeig de Gràcia, carrer Major de Gràcia i Plaça de Sarrià

Aquesta mena de llibres, malgrat la seva limitada ambició, tenen força d'interès, no sols per als homes d'avui sinó fins i tot per als de demà. Espinàs ens descriu els carrers tal com ell els ha vistos, tal com ell creu que són. Ens deixa, doncs, uns magnífics clixés del moment actual. Si aquests llibres es conserven, la gent que ens succeïxi anys a venir podrà veure i conèixer uns llocs i unes coses que, forçosament, ja no seran mai més com ara són.

Fitxa del llibre. CARRERS DE BARCELONA. Josep M.ª Espinàs. Volum n.º 311 (extra) de la Biblioteca Selecta. Sèrie «Ciutats i paisatges» Editorial Selecta (Barcelona) 1ª edició, 1961 236 pàgines. 75 ptes.

dicen los libros

Libertad y seguridad

La libertad de decisión personal y responsable --decisión con cuyas consecuencias hay que cargar--, por ser personal, es un valor más elevado que la seguridad de la existencia física en cuanto tal. Esquivar la libertad refugiándose en el recinto de la pura seguridad vital es sencillamente inmoral. En el caso y en la medida en que cierta seguridad y libertad de las condiciones materiales de la vida pertenecen a los prerrequisitos necesarios de la libertad personal estarán bajo la libertad humana, en cuyo nombre se deberán reclamar; pero, por ello mismo, hay que configurarlas de tal manera que por lograrlas no se sacrifique la libertad misma del hombre.

KARL RAHNER
(Escritos de teología, II)

el cine en nuestra ciudad

PANICO EN LA ESCENA (3)

Alfred Hitchcock (Mundial) Film policíaco de hace diez años. Por ella existe una gran diferencia con los últimos Hitchcocks. Tiene mucho de cine inglés. Hemos visto todos los personajes (se entiende sus tipos) en otros films. La anécdota es inverosímil y los personajes irreales, pero consigue distraer porque está correctamente construida e interpretada. No tiene demasiado «suspense» pero mantiene el interés.

CRUCE DE DESTINOS (3)

George Cukor (Astoria). Es una película sobre la India. Se ha eliminado la India tantas veces vista de Kipling y aparece en la cinta la India actual. El tema más importante es el racial. Los problemas que se le presentan a un angloindio para vivir en su patria. Lo racial, lo social, lo político y lo militar están mezclados con un drama de amor. Con ello nada claramente definido. La fotografía, el color y los movimientos de masas son correctos. La interpretación buena. Los personajes están mal dibujados.

LOS DIABLOS VERDES DE MONTECASSINO (2)

Harald Reinl (Canigó) Película de guerra. Cuenta el traslado, para su salvación, de las obras de arte guardadas en Monte Casino. Bien realizada, interpretada y fotografiada. Es un poco fría.

ESCALA PROHIBIDA (3)

Lewis Kilbert (Astoria). Película de aventuras desarrollada en el lejano Oriente. Estudio de los caracteres de un capitán de barco de cabotaje y un vagabundo exilado austraco. Tiene un final que estropea el film. Resulta lento en muchos momentos. La interpretación corriente.

MISTERIO EN EL BALTICO (2)

Peter Baurer (Canigó). Periodista que salva a una chica y a su padre (científico) perseguidos por los «malos». Es demasiado inverosímil para ser aceptable.

TU MARIDO NOS ENGAÑA (3)

Miguel Iglesias (mundial) Comedia sobre suegras y nueras. Y problemas que se crean entre ellas y el marido pegado a las faldas de su madre. Dirección e interpretación discretas.

ABAJO EL TELON (3)

Miguel M. Delgado (principal) Cantinflas del año 1954 Un limpiador de ventanas es perseguido por una banda de gangsters para que no los delate. Buena para los que gustan de esta clase de films.

DERBI

65 c. c.

¡Rápido y estable!

Alfonso IV, 61 - GRANOLLERS - T. 500